

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 aprilie 2011, ora 19: 30

Ewald Frank

Și eu, la rândul meu, vă salut pe toți, din toată inima, pe cei de aproape și de departe, pe cei care sunt prezenți aici și pe cei care sunt conectați prin Internet. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, El să-și înalțe Fața Lui asupra noastră, a tuturor. El să fie cu noi, să ne vorbească prin harul Său și să ne dăruiască harul Său ca să-L înțelegem în mod corect, să-L primim, să credem ce ne spune El și El să ne-o și descopere. [...]

Spunem un „Bun venit!” tuturor. În această legătură doresc să spun ceva. Noi toți am auzit că frații noștri din România au aranjat niște transmisii la TV; azi a fost transmisă a treia predică și s-au întâmplat lucruri mari. Doresc să spun, azi, cu mulțumire: frații noștri care vorbesc limba germană, care vin din România, au o parte deosebită în lucrarea care are loc în România.

Doresc să-i amintesc, în mod deosebit, pe fratele Auner, pe frații Hans și Herman Henrich. Casa Henrich a fost prima familie pe care am vizitat-o eu în România. Înainte de intrarea în Cugir era scris în șase limbi: „Accesul interzis”, pentru că era un centru militar, dar Domnul a avut mâna Lui asupra noastră. Fratele Hans mi-a arătat toate scrisorile circulare și toate predicile fratelui Branham care au fost traduse în limba română.

Eu doresc să-l rog pe fratele nostru să vină să se roage cu noi și, mai ales, să se roage pentru ceea ce se întâmplă la ora actuală în România. Vino frate Hans, căci tu ai o parte mare în lucrarea lui Dumnezeu pe care o face El în prezent.

„Credinciosule Tată Ceresc, noi venim cu inimi mulțumitoare înaintea Feței Tale sfinte și privim în urmă la anul 1968: Tu ai făcut lucruri mari în această țară și în toată lumea. Cu niște inimi mulțumitoare am venit aici ca să primim hrana la timpul potrivit. Tu ai făcut lucruri mari în România și faci lucruri mari în toată lumea, astfel ca să se împlinească făgăduința Ta și să vină sfârșitul.

Acest mesaj minunat este dus în toată lumea. Acum a venit timpul ca Tu să-Ți dovedești Cuvântul Tău. Noi o credem din toată inima noastră. Noi sprijinim acest Cuvânt din toată inima noastră. Noi suntem una cu deciziile Tale. Noi stăm de partea Ta și, prin credință, Te rugăm să întărești pe slujitorul Tău, pentru ca această lucrare să fie dusă la bun sfârșit.

Îți mulțumim pentru toți frații din România. O, Dumnezeule, sâmbăta trecută 470.000 de oameni au ascultat predica de la TV. Toți ascultătorii să fie binecuvântați! Cuvântul Tău să împlinească scopul pentru care l-ai trimis. Noi sprijinim această lucrare cu inimi mulțumitoare și cu darurile noastre, ca să se împlinească planul Tău. Binecuvântează pe slujitorul Tău, binecuvântează-ne pe toți și, în mod deosebit, pe frații slujitori. Unitatea în inimile noastre și în inima fraților slujitori să se descopere în prezența Ta. Binecuvântează pe toți frații slujitori și pe toți ascultătorii. Noi suntem mulțumitori fiindcă bem dintr-un singur izvor. Tot mesajul vine dintr-un singur izvor. Tu ne-ai dăruit harul Tău ca să nu ascultăm niște învățături false și să nu fim conduși de un duh fals. Tu ai trimis pe slujitorul Tău și noi am primit pe slujitorul Tău. Pentru acest fapt Îți mulțumim.

Apoi Îți mulțumim pentru marea Ta descoperire care străpunge sufletul. Dovedește-Ți Cuvântul Tău și în acest sfârșit de săptămână, tot ceea ce ai spus Tu în aprilie 1962, în urmă cu 49

de ani. În continuare binecuvântează-ne prin Cuvântul Tău. Noi Îți suntem mulțumitori. Ție Ți se cuvine toată cinstea, în Numele Sfânt al lui Isus Hristos”.

Cântăm cântarea: „Aceasta este ziua”.

Noi dorim să mulțumim și celorlalți frați care au o parte deosebită la traducerea mesajului divin în alte limbi și la transmiterea lui mai departe: ne gândim la fratele Siegfried Fleck, ne gândim la un număr mare de frați pe care Dumnezeu i-a folosit într-un mod deosebit de la început, și îi mai folosește și azi. Noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeu nostru pentru acest fapt. Este scris că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu va fi propovăduită tuturor popoarelor, tuturor limbilor și așa se întâmplă; după aceea va veni sfârșitul.

Fratele Hans Henrich a spus-o în rugăciune: astăzi, în urmă cu 49 de ani s-a întâmplat ceva deosebit. Atunci eu am auzit glasul pătrunzător al Domnului nostru. În 1 aprilie 1962 noi am avut primul botez, la care au fost botezați peste 20 de oameni. Noi, frații, am făcut și înainte botezuri, dar în 1 aprilie 1962 a fost ca un fel de întemeiere a bisericii noastre locale. Domnul a călăuzit totul într-un mod minunat. Tatăl meu, mama mea, fratele meu Helmuth, au fost mulți frați prezenți la acel botez; și mulți dintre ei mai sunt și azi în mijlocul nostru.

Eu am știut încă de atunci, de la început, din 1962, după ce am auzit mesajul, pe când fratele Branham încă mai trăia și mesajul nu era dus în toată lumea, cum trebuie să aibă loc un botez biblic. Sunt mulțumitor Domnului fiindcă niciodată n-am botezat altfel, decât în mod biblic, adică în Numele Domnului Isus Hristos.

Ne aducem aminte de timpurile de început din diferite țări. Tot ce vine din partea lui Dumnezeu duce înapoi la Dumnezeu. Acesta este lucrul minunat în mesajul lui Dumnezeu pe care ni l-a încredințat El.

Eu voi intra foarte scurt în câteva detalii. Pentru început, câteva gânduri cu privire la lucrurile care se întâmplă în timpul nostru. Dacă citim în Matei 24, atunci Domnul a vorbit întâi despre ceea ce va veni peste Ierusalim. El a spus: „Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, atunci credincioșii să fugă în Munții Iudeii”. El a dat această poruncă și dacă citim în istorie – mai ales ce a scris Iosif Flavius, istoricul din acel timp – că niciun credincios care a crezut în Mesia nu a mai fost în Ierusalim, în anul 70, atunci când orașul a fost distrus. Iosif Flavius era un necredincios, dar el a mărturisit că credincioșii au plecat fiindcă Domnul a spus și a poruncit în felul acesta.

Noi trăim acum într-un timp când experimentăm a doua parte: războaie, vești de războaie, cutremure, foamete peste tot; oamenii habar nu au ce să facă. Statele sunt falimentare, băncile dau faliment și nimeni nu mai știe încotro să meargă.

Așa cum am înțeles toți, Japonia a fost cercetată ca atunci, în anul 1945, când au fost aruncate câte o bombă peste Hiroshima și Nagasaki și a fost o mare catastrofă; o scriu acum într-o scurtă scrisoare circulară. În Hamburg, în anul 1949, eu l-am întâlnit pe acel bărbat din Hollywood, care a fost ales de guvernul american ca să filmeze acel bombardament. Acest om a fost atât de atins în inima lui de ceea ce a filmat, încât el, un necredincios, a venit după aceea într-o adunare și a experimentat harul Domnului. Domnul Dumnezeu l-a folosit într-un mod deosebit în anii '40 și '50 în adunările din Hamburg și Berlin. În anul 1949, din gura lui am auzit pentru prima dată numele lui William Branham.

Nu doresc să intru în mai multe detalii, dar, în orice caz, Dumnezeu a avut grijă de tot. De la început El a deschis uși, a pregătit căile necesare, astfel încât porunca pe care a dat-o El, să se împlinească prin harul Său. Ultimii 49 de ani au fost foarte importanți pentru mine, fiindcă am împlinit o trimitere. Toți acești ani au fost în legătură cu trimiterea de care eu habar nu am avut

mai înainte. Dar Domnul a hotărât și a știut toate lucrurile mai dinainte, de aceea ele se împlinesc la timpul potrivit și hotărât de Domnul.

Domnul zice deseori cu referire la timpul sfârșitului și la ceea ce vedem noi că se întâmplă acum: „când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci ridicați-vă capetele în sus, căci știți că răscumpărarea voastră se apropie”. Și răscumpărarea trupurilor noastre se apropie. Sufletele noastre sunt răscumpărate, noi am primit viață veșnică, dar la revenirea Domnului nostru noi toți vom fi schimbați într-o clipă și trupul acesta muritor va fi îmbrăcat în nemurire și putrezirea va fi înghițită de neputrezire.

Începând de acum, eu nu mai am voie să vorbesc la singular, ca să nu mai fiu înțeles greșit. În trecut eu am spus câteodată: „Atât timp cât eu mai sunt pe acest pământ, Domnul încă nu a venit”. Dar au fost unii care au spus că fratele Frank se referă doar la faptul că el va trăi până va veni Domnul. Astăzi eu o spun la plural: „Atât timp cât noi, cei credincioși, mai suntem pe acest pământ, atunci Domnul încă nu a venit. Când va veni El, noi vom fi luați în Sus. Când vine El, noi vom pleca”. Tot ce este legat de Dumnezeu și de făgăduințele Lui este legat și de realitatea dumnezeiască. Noi mulțumim Domnului nostru care a condus totul într-un mod minunat; și astfel Cuvântul Lui adevărat a fost dus mai departe, fără nicio răstălmăcire.

Așa cum am auzit în cuvântul de introducere, a fost dorința adâncă a Domnului nostru ca să facă din noi prietenii Lui, cum a fost și cazul lui Avraam. Avraam a fost numit prietenul lui Dumnezeu, Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și L-a ascultat pe Dumnezeu. Când Dumnezeu a dat făgăduința, el L-a crezut. Când Domnul Dumnezeu i-a zis ca să-l jertfească pe Isaac, el i-a pus pe umeri lemnele pentru foc, și amândoi s-au dus la Muntele Moria, unde urma să-l jertfească. Tot așa și noi devenim prieteni ai lui Dumnezeu dacă facem ceea ce ne poruncește El, dacă trăim în concordanță cu Cuvântul Său și permitem Cuvântului să ne corecteze.

În Ioan 15.17 Domnul ne spune: „Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții”. Fratele Kupfer o spune de fiecare dată: „dragostea nu se poate învăța; ori o ai, ori nu o ai”. Dragostea lui Dumnezeu este turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt - dragoste față de Dumnezeu, față de Cuvântul Lui și dragostea între noi.

Doar, foarte scurt, citesc două texte biblice. Doresc să citesc aceste versete biblice fiindcă se referă la timpul sfârșitului. Citesc din Isaia 17, mai ales pentru toți aceia care nu au auzit-o în felul acesta.

Isaia 17.12-13: „Vai! ce vuiet de popoare multe, care urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, care mugesc cum mugesc niște ape puternice. Neamurile mugesc cum mugesc apele mari... Dar când le mustră Dumnezeu, ele fug departe...” Și apoi cuvântul din Ezechiel capitolul 7. Aici Domnul Dumnezeu vorbește, prin proroc, despre timpul sfârșitului, spunând lucrurilor pe nume.

Citim Ezechiel 7.5-6: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, vine o nenorocire, o nenorocire nemaipomenită! Vine sfârșitul, vine sfârșitul; se trezește împotriva ta! Iată că a și venit!” Noi trăim în timpul sfârșitului, noi am auzit mesajul timpului de sfârșit și, cu toții, am înțeles că este vorba despre chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă, înainte de a veni sfârșitul.

V. 12-13: „Vine vremea, se apropie ziua! Să nu se bucure cumpărătorul, să nu se mândrească vânzătorul! Căci izbucnește mânia împotriva întregii lor mulțimi. Nu, vânzătorul nu va mai căpăta înapoi ce a vândut, chiar dacă ar mai fi printre cei vii; căci prorocia împotriva întregii lor mulțimi nu va fi schimbată...”.

Haideți să o spunem clar: dacă cineva cumpără sau vinde astăzi bine sau rău, n-are nicio importanță. Nu trebuie să vă mai plângeți. Doar un lucru este important: pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Așa cum am citit și despre popoarele care mugesc ca niște ape mari. Când au existat în istorie niște valuri înalte de peste 20 de metri? Când s-au întâmplat trei lucruri deodată? Cutremurul la 10 km adâncime, apoi tsunami și la urmă catastrofa cu centrala nucleară din Japonia. Toată lumea este speriată și toată lumea știe că lucrurile nu mai sunt sub control. Indiferent ce au decis și ce vor mai decide oamenii, sfârșitul vine și va veni un sfârșit cu groază mare.

Am putea să citim și din Isaia 24 că pământul se va distruge, așa cum este scris în Isaia 24.19-20: „Pământul se rupe, pământul se sfărâmă, pământul se crapă, pământul se clatină ca un om beat, tremură ca o colibă; păcatul lui îl apasă, cade, și nu se mai ridică”. Totul se întâmplă în fața ochilor noștri. Noi suntem mulțumitori pentru faptul că le putem vedea din Scriptură.

Toată lumea arabă din jurul Israelului... Noi nu intrăm în multe detalii, dar după 36 de ani, pentru prima dată, primele nave de război au trecut prin Canalul Suez și, pentru prima dată s-a făcut cunoscut că distrugerea Israelului va porni din Damasc și că aceasta se va întâmpla în scurt timp. Apoi citim în Isaia 17.1 că Damascul va ajunge un morman de dărâmături și nu va mai fi numit oraș niciodată. Totul este în pregătire.

Frați și surori, scumpi prieteni, dacă vedem că acum se pregătește ceea ce va avea loc după răpire, atunci cât de aproape este revenirea Domnului nostru Isus Hristos?

Foarte scurt doresc să mă refer la cele două întrebări care au apărut în toată lumea: ce a spus Domnul în anul 1933, care au fost într-adevăr cuvintele Lui? Voi cu toții știți – noi nu judecăm – că aceasta este o observație tristă că tot ce a plecat și a fost răspândit din Statele Unite este de fapt un fals. Ei nu mai folosesc cuvântul „mesaj” pe care fratele Branham l-a repetat de 16 ori. Falsul este următorul - eu am și originalul și falsul - în versiunea falsă este spus: „Așa cum Dumnezeu a trimis pe Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, tot astfel tu ești trimis ca să premergi cea de-a doua venire a Lui”. Și nu mai este spus nimic despre mesaj, ci numai despre bărbatul care a fost trimis.

Dar Domnul a vorbit altfel din lumina puternică, supranaturală. Eu redau prima afirmație a fratelui Branham din 10 februarie 1960. El a spus în San Juan din Puerto Rico: „Mulți oameni și mulți reporteri au fost pe mal. Atunci s-a zis din nou: „Privește în sus!” Și când m-am uitat în sus s-a coborât această lumină. Oamenii au căzut jos, au leșinat și a răsunat un glas care a cutremurat toată zona respectivă: „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, tot astfel mesajul care îți este dat ție va fi premergătorul celei de-a doua veniri a lui Isus Hristos. Nu că eu aș fi premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”. Amin! Acesta este originalul. Așa a spus-o Domnul și așa a spus-o și a repetat-o și fratele Branham.

Dacă oamenii din SUA și din alte părți fac altceva din aceasta, atunci întrebăm: „Cine are dreptul să modifice ceea ce a spus Domnul și ceea ce a repetat prorocul Domnului de 16 ori? Cine are dreptul să modifice aceste cuvinte și să scoată afară noțiunea „mesaj”?” Ei spun că „totul s-a terminat și susțin că nimeni nu are dreptul să mai vestească mesajul”. Noi nu ne cerem vreun drept, ci îndeplinim trimiterea divină, indiferent ce spun oamenii. Dumnezeu nu ascultă de ceea ce gândesc și spun oamenii, ci El face doar ceea ce a spus și ceea ce a făgăduit El.

În legătură cu cel de-al doilea punct, doresc să citesc foarte scurt următoarele lucruri. Este vorba despre ce se susține despre pecetea a șaptea și, în această legătură, despre cele șapte trâmbițe și cele șapte tunete. Doresc să citesc ultima parte din ultimul capitol al cărții celor șapte peceti - din 24 martie 1963. Atunci fratele Branham a spus următoarele lucruri:

„În capitolul 8 din Apocalipsa, este anunțată pecetea a șaptea, fără să fie descoperit ceva despre ea. Nimic nu este descoperit în pecetea a șaptea. Nici nu are ceva în comun cu capitolul al șaptelea din Apocalipsa. Descoperirea peceteii a șaptea este ascunsă desăvârșit și totuși, dacă aș avea timp, v-aș putea arăta de la Geneza 1, unde este vorba despre acest al șaptelea capitol sau despre pecetea a șaptea. Chiar din Geneza au început să apară peceteile. Vă puteți aminti de azi dimineață, când v-am spus despre aceste lucruri, iar în seara aceasta le-am reamintit? Puteți vedea că atunci când se ajunge la a șaptea pecete, se întrerupe totul. Însuși Isus Hristos a vorbit despre timpul sfârșitului. El a vorbit despre cele șase peceti, dar când a venit la a șaptea, El s-a oprit. Este un lucru mare.

Acum vom vorbi puțin despre capitolul șapte din Apocalipsa, pentru a avea o punte de legătură între pecetea a șasea și a șaptea. Între cele două peceti are loc chemarea afară a lui Israel”.

Deja această exprimare ar trebui să fie suficientă pentru toți frații: ceea ce este scris în pecetea a șasea și a șaptea se va întâmpla după răpirea Bisericii Mireasă și va fi în perioada celor doi proroci pentru Israel, când vor fi chemați afară cei 144.000 din Israel. Aceștia nu au nimic de a face cu Biserica Mireasă și cu epocile bisericii. Aceasta este valabilă exclusiv pentru Israel. Despre aceasta vom vorbi mai târziu.

În prima predică a fratelui Branham pe care noi am tradus-o în limba germană, „Recunoașteți ziua și mesajul ei”, avem cele mai importante exprimări referitoare la perioada de timp de după răpire. Eu doresc ca toți frații care vestesc Cuvântul să se despartă de toate ideile omenești care nu sunt în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu Dumnezeu și să permită ca Dumnezeu să vorbească din Cuvântul Său.

Înainte de a citi din aceasta, doresc să citesc din Apocalipsa 6.12-13: „Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele, și stelele au căzut din cer pe pământ...”. Noi putem citi tot ce se întâmplă în pecetea a șasea și putem vedea trecerea la pecetea a șaptea.

Astăzi este o zi deosebită, noi dorim să sărbătorim Cina Domnului.

În predica „Recunoașteți ziua și mesajul ei”, fratele Branham a spus: „Tema mea din această dimineață sună astfel: „Recunoașteți ziua în care trăiți și mesajul ei”. Mai departe, el continuă: „Dar Duhul Sfânt nu mi-a îngăduit-o, dintr-un motiv necunoscut de mine. ... EL mi-a descoperit că trâmbițele răsună în timpul peceteii a șasea și că eu predicasem de fapt despre aceasta. Vedeți, totul este mâna supranaturală a lui Dumnezeu. Trâmbițele se referă la Israel, iar noi am vorbit despre acestea în pecetea a șasea, care se referă la timpul de strâmtoare care vine peste Israel”.

Noi am putea citi mai departe. Dacă va vrea Dumnezeu vom citi mâine, fiindcă azi avem Cina Domnului și timpul este cam scurt. Eu am fost interesat ca noi să citim ceea ce a spus fratele Branham cu adevărat și, după aceea, să așezăm totul pe o bază corectă; nu să susținem ceva și să o rupem din context și să producem un haos. Noi credem că Dumnezeu a descoperit toate lucrurile, pentru ca noi să le putem rândui corect și să le lăsăm în acel loc în care le-a pus Domnul. Dumnezeu ne-a dăruit harul de a avea respect față de Cuvântul Lui.

Așa cum ați auzit deja, Dumnezeu a condus totul în așa fel încât, de la început, din anul 1949, când am auzit pentru prima dată numele „William Branham”, să se întâmple ceva în interiorul meu.

În anul 1955 am primit o carte poștală unde scria că un evanghelist din SUA cu numele William Branham va predica în Karlsruhe din data cutare până în data cutare. Eu am știut imediat că aceasta este o invitație pentru mine.

În prima predică – nu vă pot descrie în cuvinte – dar totuși am știut că este un bărbat trimis de Dumnezeu. Nu am avut habar despre Maleahi, despre un mesaj al timpului de sfârșit. La vârsta de 21 de ani nu auzisem încă multe lucruri și, totuși, Dumnezeu a avut grijă ca din prima zi să fie făcută o legătură. Am știut că nimeni nu poate să facă aceste lucruri, decât dacă este Dumnezeu cu el. La prima întâlnire de la hotel – voi ați auzit deseori această mărturie din gura mea – acel bărbat de la recepție mi-a spus: „Nu mai aveți nevoie de o explicație mai detaliată, fiindcă acești oameni intră în hol”. Apoi l-am cunoscut pe acest bărbat al lui Dumnezeu și, înainte de a ne saluta, el mi-a spus: „Tu ești un predicator al Evangheliei”.

Frați și surori, este un lucru minunat felul cum Dumnezeu a călăuzit totul. În decursul acelei săptămâni am auzit vestirea Cuvântului și am văzut tot ce s-a întâmplat acolo: semnul lui Mesia, confirmarea divină a unui dar dumnezeiesc, un dar pe care L-a avut și Domnul nostru Isus Hristos, ca Fiul omului.

Așa i-a fost spus și fratelui Branham, că același semn al Fiului omului, care a fost pentru iudei și samariteni se va descoperi acum, în timpul desăvârșirii Bisericii dintre neamuri. Semnul lui Mesia a fost că Domnul nostru le spunea cine au fost ei, de unde vin, pentru că trebuia să se împlinească faptul că El urma să aibă o slujbă profetică. Femeia de la fântână l-a spus: „știm că atunci când va veni Mesia ne va spune totul, dar Tu cine ești?”. „Eu, care vorbesc cu tine, sunt Mesia”. Aceeași slujbă s-a repetat în fața ochilor mei, ca ultimul semn pentru Biserică. Domnul își desăvârșește acum Biserica și noi am ajuns într-o perioadă profetică și trebuie să ascultăm ce ne spune El în acest timp. Eu, prin harul lui Dumnezeu, de la început am fost introdus în aceste lucruri, fără să fi vrut.

Doresc să mai spun încă o dată: acolo unde s-a înlăturat cuvântul „mesaj”, de ce au făcut-o, Dumnezeu știe. Dar în 3 decembrie, prorocul lui Dumnezeu mi-a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul”. Apoi am primit și restul. Fratele Branham a fost luat acasă și, după aceea, mesajul a fost purtat în toată lumea, așa cum a spus și Domnul, că acest mesaj va premerge cea de-a doua venire a Domnului Isus Hristos.

Frați și surori astăzi vom sărbători Cina Domnului, cu mulțumire pentru ceea ce a făcut El pentru noi, în noi și cu noi. Nu s-a întâmplat doar pe Golgota, ci s-a întâmplat în tine și în mine. Noi am trăit rezultatul lucrării complete de răscumpărare.

Doresc să citesc câteva versete biblice. Încep cu Evrei 12.12: „Întăriți-vă, dar, mâinile obosite și genunchii slăbănogiți”. Astăzi acest cuvânt ne este adresat nouă, tuturor celor care trec prin încercări grele; câteodată sunt chiar niște încercări grele. Haideți să fim întăriți și îmbărbătați astăzi, să ne punem toată încrederea noastră în Domnul, știind că El va face totul bine.

Apoi vine cerința: „Croiți cărări drepte cu picioarele voastre”. Și acesta este un lucru important. Dacă există niște obstacole, nu poți să mergi și să umbli bine, acestea trebuie îndepărtate. De aceea croiți cărări drepte „pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat”. Aceasta este dorința lui Dumnezeu, este dorința mea, este dorința noastră ca aceasta să se împlinească cu noi toți, prin harul lui Dumnezeu.

După aceea citim v. 14: „Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul”. Un Cuvânt foarte serios. Noi așteptăm revenirea Domnului nostru și, fără sfințire nimeni nu-L va vedea.

V. 15: „Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, și mulți să fie întinați de ea”. Deci, haideți să-L rugăm pe Domnul nostru ca în toate încercările și neînțelegerile noastre să nu dea lăstari nicio rădăcină de amărăciune. Noi să permitem ca dragostea lui Dumnezeu să stăpânească și să ne punem încrederea noastră în Domnul, crezând că El va face totul bine.

Acum, doar două texte care vorbesc despre sfințire și voi veți vedea cât de ușor este să trăiești o viață sfântă. Poruncile Domnului sunt așa ușor de împlinit, încât noi le putem împlini zilnic. Noi nu vom citi toate capitolele, dar vi le vom da ca să știți unde este descrisă această cale.

Citim Levitic 19.1-2: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel și spune-le: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul Dumnezeu vostru”. După aceea, urmează descrierea căii, în ceea ce privește sfințenia. Fiecare dintre noi poate să o împlinească. Noi putem să împlinim toate punctele care sunt descrise în toate aceste versete. Voi puteți să citiți, cum este scris despre recoltă, despre vie, despre furat, despre înșelat, ce să nu faci unui orb și unui surd, totul este arătat; să nu bârfești, să nu ai ură în tine și să nu faci rău aproapelui tău. Totul este arătat foarte exact, tot ceea ce este necesar ca să fii sfânt și fără prihană înaintea lui Dumnezeu. Este ușor să o facem și Dumnezeu nu cere de la noi ceva ce nu am putea împlini.

El spune în Levitic 20.7-8: „Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru. Să păziți legile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul care vă sfințesc”. Și acum suntem la Ioan 17.17: „Sfintește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”. Aici este scris foarte clar tot ceea ce este necesar pentru această sfințire. Și o spun din nou, tot ce am citit se poate împlini cu ușurință. Acolo nu este nimic ce ne-ar face probleme ci, din contră, cu ajutorul Domnului, noi putem împlini tot ce este scris aici.

Bineînțeles, noi avem și alte puncte la care trebuie să luăm aminte, cum să trăim cu Domnul. Fiți cinstiți, dacă în Vechiul Testament Dumnezeu a rostit pedepse: dacă un bărbat se culcă cu un alt bărbat cum se culcă cu o femeie, El a spus să fie uciși cu pietre. Dacă un bărbat preacurvește cu nevasta altuia, omul acela și femeia aceea să fie uciși cu pietre. Trebuie ca eu să ți-o spun ție, sau tu să mi-o spui mie? Cine dintre noi ar lua soția altuia? Aceasta nu se poate! Nu este niciun cuvânt pe care îl cere Dumnezeu și pe care noi nu l-am putea împlini. Putem împlini fiecare Cuvânt. Fiecare Cuvânt poate fi trăit, fără niciun compromis. Dumnezeu nu ne-a cerut nimic din ceea ce nu am putea împlini sau trăi.

Noi suntem mulțumitori pentru faptul că, în Noul Testament Domnul ne-a dăruit răscumpărarea, astfel ca noi să putem împlini ceea ce este scris în Vechiul Testament. Aceasta nu este o povară pentru noi, o lege, ci putem asculta și împlini cu bucurie tot ceea ce a spus și a cerut Dumnezeu în Cuvântul Său.

Acum trecem la Noul Testament, la Evrei 9 unde scrie despre răscumpărarea noastră și despre Domnul nostru care a intrat în Locul Preasfânt ceresc, ca să ne dăruiască o răscumpărare desăvârșită.

Citim Evrei 9.7: „Dar în partea a doua intră numai marele preot, o dată pe an și nu fără sânge, pe care îl aduce pentru sine însuși și pentru păcatele din neștiință ale norodului”. Noi am spus-o deseori: viața este în sânge și de aceea sângele trebuia vărsat, viața trebuia să fie jertfită, numai în acest mod putea să aibă loc împăcarea și iertarea.

Citim Evrei 9.11-12: „Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta, și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică”. S-a isprăvit!

În v. 14 scrie: „cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu!” Aceasta este Evanghelia minunată pe care o vestim noi și știm că Domnul și sângele Noului Legământ mai are aceeași putere și astăzi. Noi Îl putem trăi pe Dumnezeu și azi. Toți cei care nu au trăit încă mântuirea și iertarea și n-au siguranța ca păcatele le sunt iertate, pot trăi astăzi totul, prin harul lui Dumnezeu. Dumnezeu este prezent. Noi nu vorbim

aici despre o poveste întâmplată acum 2.000 de ani, ci este vorba despre o lucrare încheiată de răscumpărare, valabilă cât ține timpul de har. Toți care vin la Domnul găsesc iertare și mântuire.

În Evrei 9 am citit foarte clar că El a intrat în Locul Preasfânt ceresc cu propriul Său sânge.

În Matei 26 citim despre sângele Noului Legământ, așa cum este scris și în Marcu 13. Dar mai întâi citim din Matei 26, căci este o Evanghelie deplină pe care Domnul ne-a dăruit-o prin harul Său.

Citim Matei 26.27: „Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el”. Vă rog să luați aminte: de două ori este vorba despre pahar și, între acestea se află cuvântul despre Noul Legământ și despre sânge.

Citim din nou v. 27: „Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el”.

Acum fiți atenți: Domnul se referă la El și la sângele Său: „căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”.

După aceea, El se întoarce din nou la paharul în care era, de fapt, vin. „Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.” Domnul nu Și-a băut Sângele, El l-a vărsat și, cu sângele Lui, a intrat în Locul Preasfânt ceresc, nu cu vinul care a fost în pahar. Bineînțeles, traducătorii au avut mari probleme ca să găsească o formulare exactă. Cine citește diferitele traduceri, vede cât de greu a fost pentru traducătorii care au avut diferite cunoștințe, să exprime ceea ce a vrut să spună Dumnezeu cu adevărat .

Așa cum am spus deja, aceste două versete vorbesc despre pahar; dar la mijloc este v. 28: „căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”, se referă la Zaharia 9 și la Exod 24.8. Acest sânge va fi vărsat pentru mulți, spre iertarea păcatelor.

După aceea vine v. 29: „Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu”.

Dacă mergem foarte scurt în Vechiul Testament, în Exod 12, bărbatul lui Dumnezeu a trebuit să scrie ce s-a întâmplat atunci când a fost vărsat sângele mielului, când trebuia să fie pus pe tocul ușii și îngerul morții trebuia să treacă pe lângă casele lor.

Citim Exod 12.5-6: „Să fie un miel fără cusur („miei fără cusur” este scris în limba germană), de parte bărbătească, de un an; veți putea să luați un miel sau un ied. Să-l păstrați până în ziua a patrusprezecea a lunii acesteia; și toată adunarea lui Israel să-l junghie seara (să-l junghie între cele două seri – este scris în limba germană)”. Puteți să citiți în Levitic 23.5 și în Numeri 9.3. Este știut că în Israel prima seară este atunci când apune soarele și a doua seară este atunci când începe întunericul. Jertfele trebuiau aduse după ce apunea soarele dar înainte să se întunece, deci între cele două seri.

În v. 7 este scris: „Să ia din sângele lui, și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îi vor mânca”. Noi avem aici o poruncă a Domnului nostru. Ei au respectat această poruncă și îngerul morții trebuia să treacă pe lângă casele lor. Când suntem sub sângele Mielului, dușmanul nu poate să ne facă absolut nimic, el poate să se înfurie și să facă ce vrea, dar sub sângele Mielului noi suntem ocrotiți; nu doar răscumpărați, ci și ocrotiți.

În Exod 12.13 este scris: „Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nicio urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului”.

Acum fiți atenți ce este scris în v. 14: „Și pomenirea acestei zile s-o păstrați și s-o prăznuiți printr-o sărbătoare în cinstea Domnului; s-o prăznuiți ca o lege veșnică pentru urmașii voștri”. Așa s-a întâmplat cu poporul Israel care a fost eliberat de Domnul. Sângele va fi semnul și, oriunde este aplicat acest sânge, moartea nu va lovi. Nimeni nu va muri, ci Domnul păzește prin sânge.

Noi am spus deja: pragul de jos nu avea voie să fie uns cu sânge, pentru ca nimeni să nu calce sângele cu picioarele lui, ci doar stâlpii din stânga, din dreapta și pragul de sus.

Pentru noi este important și v. 14: „Și pomenirea acestei zile s-o păstrați și s-o prăznuiți printr-o sărbătoare”. Pavel scrie despre aceasta în 1 Corinteni 11: „să o faceți ca o aducere aminte”, referindu-se la ce a spus Domnul aici.

Citim 1 Corinteni 11.23-25: „Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu (ascultați cu atenție) care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el”. O aducere aminte a lucrării desăvârșite pe crucea de pe Golgota, când Domnul nostru a fost jertfit ca Miel al lui Dumnezeu.

În v. 26 este scris: „Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”. Și astăzi, când sărbătorim cina, ne amintim lucrurile întâmplate pentru noi, pe crucea de la Golgota.

Vă rog frumos, luați și textul din Coloseni 1, unde este scris despre ziua cea mare a împăcării lui Dumnezeu cu omenirea. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Vă rog frumos, primiți această împăcare, primiți iertarea, primiți mântuirea lui Dumnezeu. Nimeni nu trebuie să fie pierdut.

Citim din Coloseni 1.14, unde avem un cuvânt puternic: „în El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor”, până la Apocalipsa 5.9 unde ne este arătat sângele Mielului, sângele Legământului cel nou: „Și cântau o cântare nouă și ziceau: „Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecetea: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam”. Aceasta este Evanghelia minunată, acesta este mesajul îmbucurător. S-a întâmplat pentru noi, cei care am fost chemați afară și am venit din toate popoarele, limbile și națiunile.

Citim încă două versete biblice. Primul este din 1 Petru. Am putea citi aceste versete de două, trei ori și să ne bucurăm de fiecare dată de ceea ce a făcut Domnul pentru noi și în noi. Deja ați observat, la noi este vorba de sămburele vestirii: Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Dacă va vrea Dumnezeu, mâine vom citi pasajul în care fratele Branham spune: „mesajul constă în faptul că acum la sfârșit Biserica se întoarce la început”.

Aici, în 1 Petru 1.14-16 este scris și, vă rog frumos primiți totul: „Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele, pe care le aveți altădată, când erăți în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră...”.

Acum ne gândim la Levitic 19 și 20, la locurile unde Domnul însuși a spus: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu Domnul, Dumnezeul vostru ... Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul”. Apoi El dă aceste legi care trebuiau respectate de noi pentru a-I fi plăcuți lui Dumnezeu și să putem duce o viață sfântă.

Scriptura spune în 1 Petru 1.15-16: „după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt”. Aici omul lui Dumnezeu se referă și la Levitic 11.44-45 și Levitic 19.2, el se referă la toate aceste versete biblice minunate.

Frați și surori, bucurați-vă! Ceea ce n-a reușit omul vechi în Vechiul Testament, Dumnezeu ne va dăruia nouă tuturor, prin înnoirea interioară. Nu este forțarea noastră, ceva ce trebuie să facem noi, ci este harul Domnului ca să putem trăi conform Cuvântului lui Dumnezeu, adică așa cum este scris aici: „după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”.

O spun încă o dată: eu am citit toate capitolele și alte capitole, unde Domnul Dumnezeu a spus totul clar; chiar și în cele 12 blesteme și cele 12 binecuvântări, totul a fost enumerat. Totul se poate împlini. Nimeni nu trebuie să se îngrijoreze că nu se poate împlini. Domnul Dumnezeu ne dăruiește puterea Lui ca să putem împlini Cuvântul Lui, prin harul Său și să nu ne speriem când El ne spune: „Voi să fiți sfinți căci și Eu sunt sfânt!” Nu o sfințire proprie, ci sfințiți prin Cuvântul lui Dumnezeu, ca să împlinim în Cuvântul lui Dumnezeu, voia lui Dumnezeu. Noi deseori am spus-o: doar în Cuvântul lui Dumnezeu ne este descoperită voia lui Dumnezeu. Eu nu am nicio problemă să împlinesc tot, cu ajutorul Domnului și să trăiesc tot ceea ce El a cerut. El ne dăruiește puterea pentru asta.

Dacă noi astăzi sărbătorim Cina Domnului o facem cu o încredere deplină că răscumpărarea este încheiată. Domnul Dumnezeu ne-a dăruit o viață nouă, veșnică, prin harul Său. Sângele Mielului vorbește pentru noi: noi suntem răscumparați, mântuiți și am devenit o proprietate a Domnului nostru. Domnul ne-a iertat, Domnul ne-a dat harul Său, El ne-a dăruit o inimă nouă și un duh nou. Despre aceasta, de asemenea, am vorbit în acest loc.

În aceeași legătură, când Dumnezeu a spus în Ezechiel 36 că El va chema și va aduna poporul Său din toate popoarele, El a mai spus: „Vă voi da o inimă nouă și un duh nou”. Acest lucru se întâmplă dacă noi permitem să fim chemați și adunați, să venim sub influența Cuvântului Său și a Duhului Său. Doar atunci Cuvântul Domnului poate să îplinească în noi scopul pentru care a fost trimis. Astăzi El ne dă acea acceptare interioară față de tot ce spune Cuvântul, așa cum a spus Petru prin Duhul lui Dumnezeu, ca să fim niște copii ascultători, adică: „ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele, pe care le aveți altădată, când erați în neștiință”.

De asemenea acest cuvânt este adresat tuturor tinerilor: voi nu aveți nevoie de discotecă, n-aveți nevoie de lucrurile acestei lumi, ele vă aduc doar dezamăgiri; o dezamăgire după alta. Dacă un tânăr este de părere că lumea îi poate oferi totul, atunci aceasta este o minciună. Lumea vă minte! Doar la Domnul poate să vă fie astâmpărată dorința din adâncul inimii voastre. „Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”. Acesta este un Cuvânt puternic: „Fără sfințire nimeni nu va vedea pe Domnul”.

Vă spun, Dumnezeu face totul în noi, nu vă faceți niciun fel de probleme. Credeți așa cum spune Scriptura și Domnul Dumnezeu va face restul în noi toți, prin harul Său, fiindcă este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt”.

Credinciosul Domn să ne dăruiască tot timpul binecuvântarea Lui și s-o reverse peste noi și peste toți din toată lumea, astfel încât noi să nu vorbim doar despre un mesager și despre un mesaj, ci să trăim mântuirea deplină în Isus Hristos, să permitem ca Duhul Sfânt să ne călăuzească în tot adevărul și să fim ascultători, așa cum este scris aici: „ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele care le aveți altădată”. Domnul Dumnezeu a pregătit totul pentru noi și, noi putem să-L credem, să ne punem încrederea în El și să știm că El va face totul bine.

Lui, Dumnezeului Atotputernic, Îi aducem cinstea, lauda și închinarea noastră. Evanghelia deplină să se îplinească în noi toți, astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu, să îplinească și astăzi, în noi, scopul pentru care a fost trimis, prin sângele, Cuvântul și Duhul Său. Amin!

Ne apropiem de sfârșit și suntem mulțumitori pentru ceea ce a făcut Domnul în noi toți. „Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt. Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare” (Psalmul 103.1-4). Noi cu adevărat putem spune că am găsit har înaintea lui Dumnezeu. El ne-a făcut cunoscut calea Lui, voia Lui, ne-a descoperit Cuvântul Său. Lui îi dăm toată cinstea! [...]

Haideți să ne ridicăm și să ascultăm o cântare, cântată de surorile noastre și apoi vom sărbători cina. Astăzi este nevoie de un pic de timp, de aceea, îi rugăm pe cei ce sunt jos, în sala de mese: frații vor veni acolo și veți primi și acolo Cina. Toți cei care ați venit, cercetați-vă, așa cum este scris în Scriptură: „Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”.

Haideți să ne aplecăm capetele noastre.

Noi suntem acum adunați în prezența Domnului, ca să sărbătorim Cina împreună cu Domnul și unii cu alții. Ne aducem aminte de lucrarea de mântuire care a avut loc pe crucea de pe Golgota. Doar acela are voie să ia parte la Cină care L-a primit pe Isus ca Mântuitor, care a avut o trăire personală cu El, a primit răscumpărarea dăruită de El și, astfel, a primit împăcarea și iertarea din partea lui Dumnezeu.

Domnul nostru a zis: „sângele Legământului cel nou este vărsat pentru mulți spre iertarea păcatelor”. Sângele a fost vărsat pentru iertarea păcatelor și Domnul și Mântuitorul nostru a intrat în Locul Preasfânt ceresc cu propriul Său sânge. Și astăzi, sângele, Cuvântul și Duhul au aceeași putere. Înainte ca noi să sărbătorim Cina, dorim să ne aplecăm capetele și eu doresc să mă rog pentru toți aceia care își rededică viețile lor Domnului și pentru cei care își dedică pentru prima dată viețile lor Domnului, ca să ia parte la Cină.

Un cuvânt adresat vouă, celor care doriți să fiți botezați fiindcă ați devenit credincioși: botezul va avea loc mâine, dar voi puteți lua Cina deja astăzi, dacă sunteți pregătiți, prin ascultare, să mergeți toată calea împreună cu Domnul, conform cuvântului din Scriptură: „Pocăiți-vă și fiecare să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre”. Dacă este așa, atunci ridicați mâinile voastre! Mulțumesc! Mulțumesc! Domnul să vă binecuvânteze pe toți!

Noi ne luăm acum rămas bun de la toți cei care sunt în legătură directă cu noi. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Voi sărbătoriți Cina, la rândul vostru, în mijlocul vostru, indiferent în ce țară și oraș sunteți. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să împlinească în toți scopul pentru care Cuvântul a fost trimis.

Iubite Domn, noi Te rugăm acum, dăruiește-ne o credință deplină în neprihănirea prin credință, pe care Tu ne-ai dăruit-o. Dăruiește-ne credința în răscumpărarea deplină pe care am trăit-o. O, Dumnezeule mare, lucrează Tu în noi și împlinește tot ce Ți este plăcut Ție. Dăruiește-ne harul Tău să putem trăi ascultători și să împlinim Cuvântul Tău în ascultare, să fim sfințiți în Cuvântul Tău și apoi să putem vedea Fața Ta. Ție, Dumnezeului Atotputernic, Îți mulțumim din toată inima noastră și din tot sufletul nostru în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin! Amin.